

Sosyal Bilimlerde Türkiye'nin Dünyadaki Yeri

Yaşar TONTA*
Hacettepe Üniversitesi

Mustafa İLHAN
Hacettepe Üniversitesi

Özet

Bu makalede 1985-1996 yılları arasında Social Sciences Citation Index'te (SSCI) dizinlenen dergilerde yayımlanan Türkiye adresli yayınlar incelenmektedir. Bu süre içerisinde ilgili dergilerde Türkiye adresli toplam 887 yayın yer almıştır. 1996 yılında yayımlanan ve SSCI'de dizinlenen Türkiye adresli bilimsel yayınların sayısı ise 166'dır. Bu sayıyla Türkiye 1996 yılında toplam sosyal bilimler yayınlarının %0,14'ünü üretmiş olmakta ve dünya sıralamasında 34. sırada yer almaktadır. Türkiye adresli yayınların dörtte üçü tam metin makalelerden oluşmaktadır. Yayınların %95'i İngilizcedir. Yayınların yarıya yakını tek yazarlıdır. Yayınların büyük bir kısmı (%93) üniversitelerde görevli araştırmacılar tarafından üretilmiştir. ODTÜ, Boğaziçi ve Bilkent Üniversitelerindeki araştırmacılar yayınların yarısından fazlasına (%53) katkıda bulunmuşlardır

Anahtar Sözcükler: Sosyal Bilimler Atıf Dizini, sosyal bilim yayınları, Türkiye

Abstract

This paper reviews the publications (articles, notes, book reviews, etc.) of Turkish social scientists as reported in the Social Sciences Citation Index (SSCI) by checking the authors' affiliation addresses to see if they included the word "Turkey". Altogether, a total of 887 publications were identified between 1985 and 1996. The number of publications in 1996 is 166, which constitutes 0.14% of the total number of publications in the world. Three fourths of the publications were of full-text articles. An overwhelming majority of the contributions (95%) were written in English. Most contributions (93%) came from researchers working at universities. Researchers affiliated with Middle East Technical, Bosphorus and Bilkent Universities made more than half (%53) of all social science publications.

Keywords: Social Science Citation Index, social science publications, Turkey

Türkiye son yıllarda atıf dizinleri (citation indexes) kapsamındaki dergilerde çıkan bilimsel yayın sayısı bakımından fen ve sağlık bilimleri alanlarında büyük bir atılım gerçekleştirmektedir. Ülkemiz 1996 yılında *Science Citation Index*'te (SCI) dizinlenen Türkiye adresli yayın sayısınının 3774'e yükselmesi sonucu dünya sıralamasında %0,42 pay ile 29. sıraya yükselmiştir (TÜBİTAK, 1997). Türkiye'nin tüm alanlarda ve özellikle fen, mühendislik ve sağlık bilimleri alanlarındaki performansı değişik araştırmalarda ortaya konmuştur (Braun, Glanzel ve Grupp, 1995a, 1995b; Denkel, Kağıtçıbaşı, Pak ve Pamuk 1996, İlhan ve

Türker, 1995, 1996a, 1996b, 1996). 1993 yılında Türkiye Bilimler Akademisi'nin kurulması ve bu kuruluşun özellikle sosyal bilimler alanındaki çalışmaları desteklemesi sonucu Türkiye'de bu alandaki çalışmalarda da bir artış gözlenmektedir.

Bu çalışmanın amacı 1985-1996 yılları arasında Türkiye'nin sosyal bilimlerdeki performansını *Social Sciences Citation Index*'te (SSCI) dizinlenen Türkiye kaynaklı yayınları inceleyerek ortaya koymaktır.

Yöntem

SSCI'de yer alan Türkiye adresli yayınları incelemek için Knight-Ridder Şirketinin Dialog sisteminde yer alan "Social SciSearch" (File No. 7) adlı veri tabanında 19 Haziran 1997 tarihinde çevrimiçi (online) bir tarama yapılmıştır. Söz konusu veri tabanında 1972 yılından beri dünyada yayımlanan yaklaşık 1500 kadar önemli sosyal bilimler dergisinde yer alan makaleler dizinlenmektedir. Bu veri tabanında 3000 kadar doğal, fiziki ve biyomedikal bilimler dergisinde yayımlanan sosyal bilimler konulu makaleler ve birçok önemli monografik eser de bulunmaktadır. Böylece bu veri tabanı 4500 kadar dergiyi sosyal bilimler alanındaki çalışmalar yönünden taramış olmaktadır.

Social SciSearch veri tabanında yazar adresi olarak verilen alanda "Türkiye" coğrafi kodu bulunan tüm yayınlar saptanmıştır. "Yayın" terimi bu çalışmada makale, bildiri özeti, kısa not, editoryal, kitap eleştirisi, inceleme ve düzeltme/ekleme türündeki yazıları kapsamaktadır. Kitap, derleme vb. monografik eserler bu çalışmanın kapsamı dışındadır.

Üniversitelere mensup tek yazarlı yayınlar ile ilk yazarı üniversite kökenli olan yayınlar üniversiteler tarafından üretilmiş olarak kabul edilmiştir. Benzeri bir yaklaşım üniversite dışı kuruluşlar için de gösterilmiştir.

Bu değerlendirmede ortak yazarlı yayınlarda birden fazla kuruluşa kredi verilmiştir. Örneğin, Hacettepe ve Bilkent mensubu iki araştırmacı tarafından yazılan bir makalede, ilk yazarın hangi üniversiteden olduğuna bakılmaksızın, hem Hacettepe Üniversitesi hem de Bilkent Üniversitesi kredilendirilmiştir. Aynı şey üniversite dışı kuruluşlar için de yapılmıştır.

Bulgular

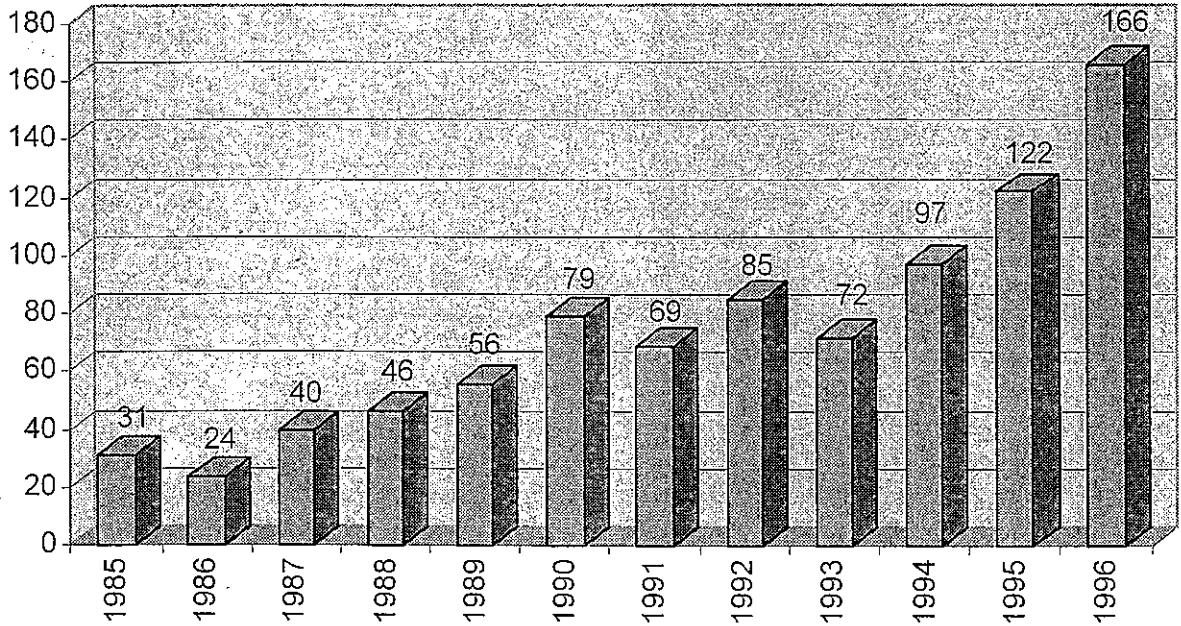
SSCI'de 1972-1996 yılları arasında Türkiye adresli toplam 1360 yayın dizinlenmiştir. Bu sayı dünyada sosyal bilimler alanında üretilen toplam yayınların yaklaşık %0,06'sına karşılık gelmektedir. 1996 yılında yayımlanan ve SSCI'de dizinlenen Türkiye adresli bilimsel yayınların sayısı 166'dır. Bu sayıyla Türkiye 1996 yılında toplam sosyal bilimler yayınlarının %0,14'ünü üretmiş olmakta ve dünya sıralamasında 34. sırada yer almaktadır (Tablo 1.) Oysaki 1995 yılında ülkemiz 36. sırada yer almaktaydı (Denkel ve ark., 1996, Tablo 2). 1996 yılında sosyal bilimlerde bir önceki yıla göre %36 oranında daha fazla Türkiye adresli yayın yapılmıştır. Böylece Türkiye sosyal bilimlerde 1996 yılında dünya sıralamasında iki sıra birden yükselmiştir. Bu arada bir fikir vermesi açısından Sanat ve İnsani Bilimlerdeki durumumuz konusunda da bilgi vermekte yarar vardır. Arts & Humanities Citation Index'te (AHCI) 1996 yılı sonuna kadar Türkiye adresli toplam 235 yayın yer almıştır. Bu sayı sanat ve beşeri bilimler alanında dünyadaki yayınların %0,029'unu oluşturmaktadır. Bu alanda 1996 yılındaki yayın sayımız 23'tür. Bu sayıyla Türkiye 1996'da dünya sıralamasında %0,046 pay ile 40. sırada yer almaktadır. 1995 yılında ise Türkiye 20 yayınlı 37. sırada yer almaktaydı (Denkel ve ark., 1996, Tablo 3). Başka bir deyişle Türkiye sanat ve beşeri bilimler alanında 1996 yılında sıralamada üç sıra aşağıya düşmüştür.

1985-1996 yılları arasında SSCI'de Türkiye adresli 887 yayına rastlanmıştır. Bu yayınların yıllara göre dağılımı Şekil 1'de verilmiştir. Söz konusu 887 yayının yayın türü yönünden analizi Tablo 2'de, tam metin yayınların (makalelerin) yıllara göre dağılımı ise Tablo 3'te görülmektedir. Tablo 2'de görüldüğü gibi yayınların %76,3'ünü makaleler oluşturmaktadır.

Tablo 1.

1996 Yılında Sosyal Bilimler Alanındaki Yayın Sayılarına Göre Ülkeler Sıralaması

Sıra No.	Ülke	Yayın Sayısı	Sıra No.	Ülke	Yayın Sayısı	Sıra No.	Ülke	Yayın Sayısı
1	ABD	69574	23	Brezilya	482	45	Kenya	57
2	İngiltere	15292	24	Avusturya	434	46	Pakistan	56
3	Kanada	8150	25	Meksika	412	47	Bulgaristan	54
4	Avustralya	4231	26	İrlanda	373	48	Kolombiya	54
5	Almanya	4162	27	Tayvan	322	49	Mısır	48
6	Fransa	2710	28	Çin	271	50	Slovakya	47
7	Hollanda	2376	29	Güney Kore	243	51	Romanya	42
8	Japonya	1579	30	Çek Cumhuriyeti	243	52	Filipinler	41
9	İsveç	1334	31	Singapur	219	53	Bangladeş	39
10	İsrail	1296	32	Yunanistan	195	54	Yugoslavya	36
11	İtalya	1266	33	Polonya	194	55	Kuveyt	28
12	İspanya	897	34	Türkiye	177	56	Küba	24
13	Yeni Zelanda	799	35	Arjantin	177	57	İran	23
14	İsviçre	774	36	Macaristan	169	58	Fas	13
15	Rusya	689	37	Portekiz	109	59	Kazakistan	11
16	Norveç	680	38	Nijerya	100	60	Sudan	7
17	Belçika	672	39	Ukrayna	92	61	Letonya	6
18	Hindistan	607	40	Venezuela	78	62	Cezayir	5
19	Hong Kong	604	41	Suudi Arabistan	74	63	Azerbaycan	5
20	Finlandiya	602	42	Şili	71	64	Özbekistan	1
21	Güney Afrika C.	528	43	Tayland	62			
22	Danimarka	525	44	Malezya	59			

Şekil 1. SSCI'de dizinlenmiş Türkiye adresli yayımların yıllara göre dağılımı

Tablo 2
Türkiye Kaynaklı Sosyal Bilimlere Ait Yayınların Türlerine Göre Dağılımı (N=887)

Yayın Türü	N	Yüzde (%)
Makale	677	76,3
Bildiri Özeti	62	7,0
Not	56	6,3
Kitap Eleştirisi	54	6,1
Mektup	13	1,5
Editoryal	12	1,4
İnceleme	11	1,2
Düzeltilme/Ekleme	2	0,2
Toplam	887	100,0

Sosyal bilimler alanındaki 887 yayının 845'i İngilizce, 22'si Türkçe, 13'ü Almanca, 4'ü Fransızca, 2'si Çekçe ve 1'i de İsveççe yazılmıştır.

Tablo 3
Türkiye'nin Sosyal Bilimler Alanındaki Makale ve Diğer Yayınlarının Yıllara Göre Dağılımı (N=887)

Yıl	Makale	Diğer	Toplam
1985	24	7	31
1986	17	7	24
1987	33	7	40
1988	28	18	46
1989	45	11	56
1990	63	16	79
1991	50	19	69
1992	63	22	85
1993	54	18	72
1994	76	21	97
1995	96	26	122
1996	128	38	166
Toplam	677	210	887

SSCI'de yer alan Türkiye adresli yayınların 825'inin ilk yazarı üniversite kökenlidir (%93). İlk yazarı üniversite dışı kuruluşlardan olan yayınların sayısı ise 62'dir (%7). Üniversitelerde çalışan toplam 856 araştırmacı 825 yayına tek ya da ortak yazar olarak katkıda bulunmuştur. Yayınlara katkıda bulunan araştırmacıların üniversitelere göre dağılımı Tablo 4'te verilmiştir. Yayınlara katkıda bulunan araştı-

macıların yarısından fazlası (%53) sırasıyla ODTÜ, Boğaziçi ve Bilkent Üniversitelerine mensuptur.

Tablo 4
Türkiye Adresli Yayınlarla Katkıda Bulunan Araştırmacıların Üniversitelere Göre Dağılımı

Üniversite adı	Katkıda Bulunan Araştırmacı Sayısı
ODTÜ	172
Boğaziçi	154
Bilkent	131
İstanbul	61
Hacettepe	53
Atatürk	46
İTÜ	39
Ankara	39
Ege	27
Koç	21
Marmara	20
Dokuz Eylül	14
KTÜ	13
Doğu Akdeniz	9
Anadolu	7
Akdeniz	6
Uludağ	6
Erciyes	5
Gazi	4
Yıldız Teknik	4
İnönü	3
Gaziantep	3
Yüzüncü Yıl	3
Çukurova	3
19 Mayıs	2
Selçuk	2
Trakya	2
Dicle	2
A. Menderes	1
Başkent	1
Cumhuriyet	1
Fırat	1
Mimar Sinan	1
Toplam	856

Üniversite dışında çalışan kuruluşlardan 85 araştırmacı yayınlara tek ya da ortak yazar

olarak katkıda bulunmuştur. En az üç araştırmacıyla yayınlara katkıda bulunan üniversite dışı kuruluşlar şunlardır: İngiliz Arkeoloji Enstitüsü (8), TÜBİTAK (7), Bakırköy Akıl Hastalıkları Hastanesi (4), Yüksek İhtisas Hastanesi (4), Ankara Sosyal Sigortalar Kurumu Hastanesi (4), Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü (3) ve Türkiye Şişe-Cam Fabrikaları A.Ş. (3).

Türkiye adresli sosyal bilimler alanındaki yayınların hangi dergilerde yayımlandıklarına da bakılmıştır. Tablo 5'te en az altı adet yayın içeren dergilerin adları, bu dergilerde yayımlanan makale sayıları ve dergilerin *Social Sciences Citation Index Journal Citation Reports*' tan (1994) alınan etki faktörü (impact factor) katsayıları verilmektedir.

Tablo 5

Sosyal Bilimler Alanında Türkiye Kaynaklı En Az Altı Yayın İçeren Dergilerin Adları ve Dergi Etki Faktörü Katsayıları

<i>Dergi Adı</i>	<i>Makale Sayısı</i>	<i>Etki Faktörü Katsayısı (1994)</i>
European Journal Of Operational Research	44	0,356
International Journal Of Psychology	43	0,706
International Journal Of Neuroscience	39	-
American Journal Of Archaeology	25	0,509
Journal Of The Operational Research Society	24	0,546
Türk Psikoloji Dergisi	22	-
International Journal Of Middle East Studies	11	0,382
Annals Of Tourism Research	10	0,265
International Journal Of Psychophysiology	10	0,875
Journal Of Human Evolution	10	1,342
Journal Of Social Psychology	10	0,235
Perceptual And Motor Skills	10	0,247
Organization Studies	9	0,737
Social Psychiatry And Psychiatric Epidemiology	9	0,717
Antiquity	8	0,309
Middle East Journal	8	0,700
Social Science & Medicine	8	1,033
Habitat International	7	-
Journal Of Development Economics	7	0,624
Biological Psychiatry	6	-
International Migration	6	0,153

Tartışma

Sosyal bilimler alanında 1996 yılında SSCI kapsamındaki dergilerde dünyada yayımlanan 124.500 yayında %56 pay ile ABD ilk sırayı almakta, ikinci sırada ise %12'lik pay ile İngiltere gelmektedir. 1996 yılında en az 1000 yayını olan 11 ülke tüm yayınların %90'ına sahiptirler. Türkiye ise %0,14'lük pay ile 34. sıradadır. Bulgular kısmında da değinildiği gibi,

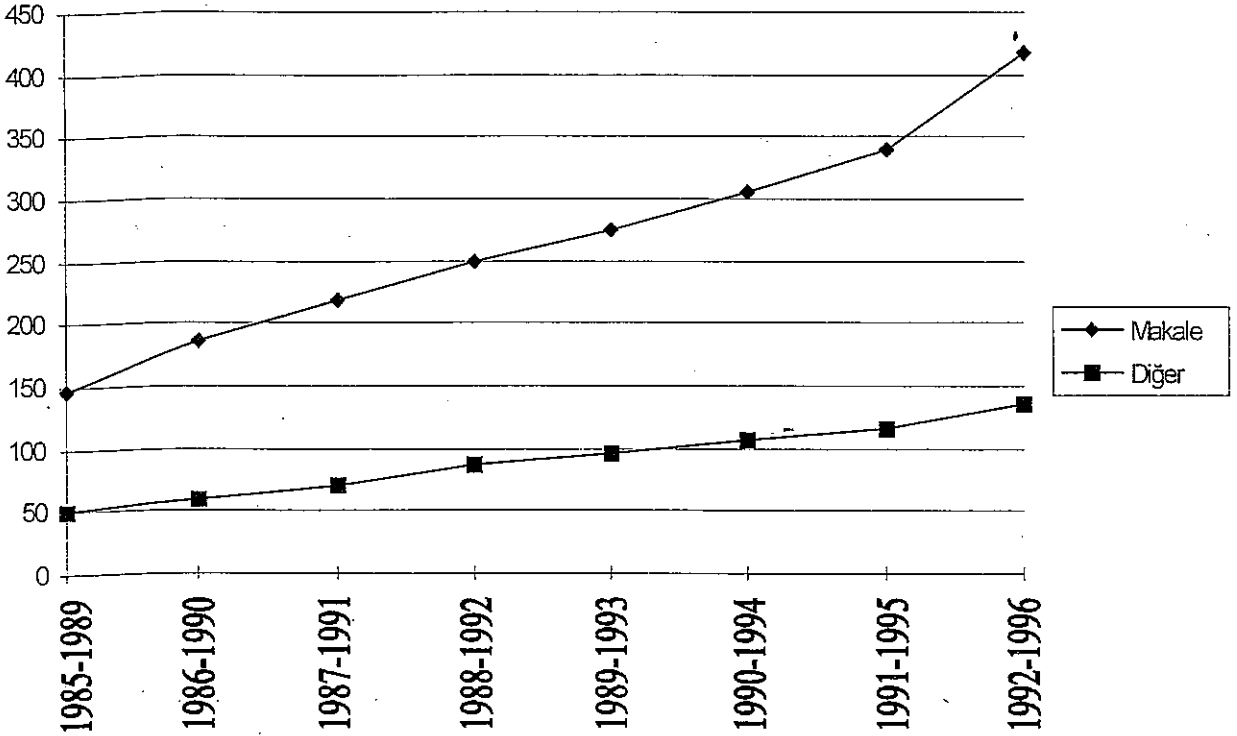
Türkiye 1996'da yayın sayısını bir önceki yıla (1995) göre %36 oranında artırmıştır. Sıralamada Türkiye'nin önünde bulunan Polonya, Yunanistan, Singapur, Çek Cumhuriyeti, Güney Kore ve Çin'de bir önceki yıla (1995) oranla yayın sayısındaki artış, sırasıyla, %10, %5, %13, %6, %36 ve %36'dır¹. Türkiye 1997 yılında da

¹ Söz konusu ülkeler için bir önceki yıla göre yayın sayısındaki artış oranı Denkel ve arkadaşlarının (1996) raporundaki rakamlardan (Tablo 2) yararlanılarak hesaplanmıştır.

1996'daki yayın artış hızını yakalayabildiği takdirde dünya sıralamasında Polonya ve Yunanistan'ı geride bırakabilir. (Söz konusu ülkelerdeki yayın artış hızınının 1997 yılında 1996'daki kadar olacağı varsayılmıştır.) Başka bir deyişle Türkiye'nin, aynen fen ve sağlık bilimlerinde olduğu gibi, biraz gayretle dünya sıralamasında birkaç sıra birden yükselmesi pek zor değildir. 1985 yılından beri yayın sayısındaki artışın profili de bunu göstermektedir.

Türkiye'nin yayın sayısındaki artışa sürekli beşer yıllık dönemler itibariyle bakıldığında (Şekil 2), 1985-1995 döneminde aynı hızda bir artış görülürken, 1992-1996 yıllarını kapsa-

yan beş yıllık dönemde daha hızlı bir artış olduğu görülmektedir. Bu artış özellikle tam metin makale sayısındadır. 1992-1996 yıllarını kapsayan beş yıllık dönemde başlangıçta bir düşüş olmuş, bunu 1994 ve sonrasında hızlı bir artış izlemiştir (Şekil 1). Bu artıştaki en önemli neden *Türk Psikoloji Dergisi*'nin 1995 yılından beri SSCI kapsamındaki dergiler arasında yer almasıdır. 1994'te başlayan bu yükselişte 1993 yılında kurulmuş olan Türkiye Bilimler Akademisi'nin (TÜBA) sosyal bilimlere verdiği desteğin çok az da olsa bir payı olsa gerektir. Giderek artan bu destek ilerideki yıllarda yayın sayısında kendisini daha belirgin bir şekilde gösterecektir kanısındayız.

Şekil 2. SSCI'de dizinlenmiş Türkiye adresli makale ve diğer yayınların sürekli beşer yıllık dönemlere göre dağılımı (1985-1996)

Sosyal bilimler alanındaki yayınların %76.3'ü tam metin makale şeklindedir. Sürekli beşer yıllık dönemlerde makalelerin tüm yayınlar içindeki yüzdesine bakılacak olursa (Tablo 6), tam metin makalelerin 1985'ten beri aynı

oranı koruduğu görülecektir. SSCI kapsamındaki Türkiye adresli yayınlarda *Türk Psikoloji Dergisi*'nin katkısı önemli olduğundan, bu dergide çıkan yayınların makale ağırlıklı olması bu oranı makale lehine artıracaktır. Sosyal bilimler

alanında. "kitap eleştirileri" %6.1'lik bir paya sahiptir. Oysaki fen ve sağlık bilimlerinde Türkiye adresli kitap eleştirilerine çok az rastlanmaktadır.

Tablo 6
SSCI'de Dizinlenmiş Türkiye Adresli Yayınlar İçinde Makalelerin Yüzdesi (1985-1996)

Yıl	Yüzde (%)
1985-1989	75
1986-1990	76
1987-1991	76
1988-1992	74
1989-1993	76
1990-1994	76
1991-1995	76
1992-1996	77

Türkiye kaynaklı sosyal bilimler yayınlarının %95'i İngilizce, %2'si ise Türkçedir. Diğer dillerdeki yayınların payı ise çok düşüktür. Türkçe yayımlanan yazıların tamamı 1995'ten beri SSCI'de dizinlenen tek Türkçe dergi olan *Türk Psikoloji Dergisi* kaynaklıdır. Dergide çıkan yayınların büyük bir çoğunluğu Türkçedir. *Türk Psikoloji Dergisi*'nin dergi etki faktörü katsayısı henüz belirlenmemiştir.

Yayımların hemen hemen yarısı (446) tek yazarlıdır. Sosyal bilimlerdeki Türkiye kaynaklı yayınların büyük bir kısmı üniversitelerden çıkmaktadır. Yayınların %93'ünün ilk yazarı üniversite kökenlidir.

Yayımlar yayımlandıkları dergilere göre bir değerlendirilmeye tabi tutulduğunda bazı ilginç hususlar ortaya çıkmaktadır. Örneğin, *International Journal of Psychology*'de yer alan 44 yayının 14'ü makale, 27'si ise toplantılarda sunulan bildiri özetleridir. Aynı durum *American Journal of Archaeology* için de geçerlidir. Bu dergide yer alan toplam 25 yayından 18'i bildiri özeti, 5'i ise makaledir.

International Journal of Neuroscience'ta yayımlanan makaleler SSCI'de ta-

ranmasına karşın bu dergi için etki faktörü (muhtemelen yaşam bilimlerine ait bir dergi olduğundan) *Social Sciences Citation Index Journal Citation Reports*'ta (SSCI JCR) yer almamaktadır. Adı geçen dergiyle ilgili ilginç noktalardan bir tanesi de bu dergide yayımlanan 39 yazının 35'i Atatürk Üniversitesi'nin değerli bilim adamı Üner Tan'ın imzasını taşımaktadır. Prof. Tan incelenen süre içinde SSCI'de dizinlenen dergilerde toplam 44 yayın yapmıştır. Bunun sonucu olarak da üniversiteler sıralamasında Atatürk Üniversitesi 46 yayın ile altıncı sıraya yerleşmiştir.

Yöneylem araştırması Türk sosyal bilimcilerin üzerinde en fazla yoğunlaştıkları konu olarak görünmektedir. *European Journal of Operational Research* ile *Journal of the Operational Research Society*'de Türkiye adresli toplam 68 yayın yer almıştır. Bu yayınların 56'sı makaledir.

Türkiye adresli 887 yayın 9007 sayfalık yer kaplamaktadır. Bir başka deyişle bir yayının ortalama uzunluğu 10 sayfa civarındadır. Yayınların yaklaşık %60'ı 1-10, %30'u ise 11-20 sayfa uzunluğundadır.

Türkiye adresli 887 yayında toplam 18221 referans yer almaktadır. Yayın başına ortalama referans sayısı 20'dir. Yayınların 89 tanesinde (%10) referans yoktur. 1-20 arasında referansı olan yayınların oranı %52'dir. Yayınların %12'sinde ise 40'tan fazla referans yer almaktadır.

Sonuç

Türkiye SSCI'de dizinlenen sosyal bilimler konulu yayın sayısı bakımından 1996 yılında önemli bir artış kaydederek dünya sıralamasında 34. sıraya yükselmiştir. Türkiye adresli sosyal bilimler yayın sayısı 1996'da bir önceki yıla oranla %36 artış kaydetmiştir. Bu artış hızı Singapur, Güney Kore ve Çin'in artış hızlarına eşittir. Türkiye sosyal bilimlerde yakaladığı bu ivmeyi önümüzdeki yıllarda da sür-

dürebildiği takdirde dünya sıralamasında, tıpkı fen ve sağlık bilimlerinde olduğu gibi, 4-5 sıradan bir yükselme şansına sahip gözükmektedir.

Kaynakça

- Garfield, E. (1991). A citationist perspective on science in Turkey. *Tıp Alanında Bilimsel Yayınlar Sempozyumu* (s. 8-40). Ankara: TÜBİTAK.
- Braun, T., Glanzel, W., Maczelka, H., & Schubert, A. (1994). World science in the eighties: National performances in publication output and citation impact, 1985-1989 versus 1980-1984. Part I: All science fields combined, physics, and chemistry. *Scientometrics* 29, 299-334.
- Braun, T., Glanzel, W., & Grupp, H. (1995a). The scientometric weight of 50 nations in 27 science areas, 1989-1993. Part I: All fields combined, mathematics, engineering, chemistry and physics. *Scientometrics* 33, 263-293.
- Braun, T., Glanzel, W., & Grupp, H. (1995b). The scientometric weight of 50 nations in 27 science areas, 1989-1993. Part II: Life sciences. *Scientometrics* 34, 207-237.
- Denkel, A., Kâğıtçıbaşı, Ç., Pak, N. K., & Pamuk, Ş. (1996). "Uluslararası atıf endeksleri verilerine göre Türkiye'de sosyal bilimlerin yayın performansı." Türkiye Bilimler Akademisi için hazırlanan rapor.

- Institute for Scientific Information. (1995). 1994 Social Sciences Citation Index journal citation reports. A bibliometric analysis of social science journals in the ISI database. Philadelphia, PA: ISI.
- İlhan, M. (1996). Bilimde kalite değerlendirmesi. *Cumhuriyet Bilim Teknik*, 478, 7.
- İlhan, M., & Türker, R.K. (1995). Türkiye'nin bilimsel yayında dünyadaki yeri. *Cumhuriyet Bilim Teknik* 442, 8-10.
- İlhan, M., & Türker, R. K. (1996a). Dünya biliminde Türkiye'nin yeri. *Cumhuriyet Bilim Teknik*, 462, 7.
- İlhan, M., & Türker, R. K. (1996b). Türkiye'nin dünya bilimindeki yeri. *Cumhuriyet Bilim Teknik*, 466, 7.
- İlhan, M., & Türker, R. K. (1996c). Yaşam bilimlerinde Türkiye'nin dünyadaki yeri. *Cumhuriyet Bilim Teknik*, 468, 7.
- Knight-Ridder Inc. (19 Haziran 1997). *Social Scisearch* [Çevrimiçi]: Dialog veri tabanı no.7.
- TÜBİTAK. (1997). *Uluslararası bilimsel yayınları teşvik programı*. Ankara: TÜBİTAK.

Summary

Turkey's Place in Social Science Publications in the World

Yaşar TONTA*
Hacettepe University

Mustafa İLHAN
Hacettepe University

Turkey has demonstrated a tremendous progress in science and biomedicine within the last decade with regards to the number of scientific publications (articles, notes, books, reviews etc.) that were indexed in *Science Citation Index* (SCI). In 1996, a total of 3774 publications were authored by researchers affiliated with Turkish universities and R & D institutions, which accounts for 0,42% of the world's total output in science and biomedical fields and puts Turkey in the 29th place among all the countries.

In this paper we aim to review the performance of Turkish social scientists between 1985 and 1996. We checked the *Social Sciences Citation Index* (SSCI) (File #7 on Knight-Ridder's Dialog system) to identify the contributions of publications by Turkish social scientists. We found a total of 887 publications published in this period with affiliation addresses containing the word "Turkey". The number of publications in 1996 was 166, which constituted 0,14% of the overall world output of contributions in social sciences. This figure represents a 36% increase compared with that of the previous year (1995) and puts Turkey in the 34th place among all countries.

Of the 887 contributions, 677 (or 76%) were original articles, 62 (or 7%) were proceeding abstracts, 56 (or 6.3%) short notes, and 54 (or 6.1%) book reviews. An overwhelming majority of contributions (845 out of 887) were written in English. Some 22 articles were written in Turkish, 13 in German, 2 in Czech, and 1

in Swedish. On the average, a typical contribution was 10 pages long and contained 20 references.

The first authors of 825 contributions were affiliated with a university. A total of 856 researchers in universities authored or co-authored 825 articles. More than half (53%) of the publications were affiliated with the Middle East Technical, Bosphorus and Bilkent universities.

We checked to see where Turkish social scientists publish their publications most often, along with the impact factors of each journal. It appears that they published their contributions mostly in operational research, psychology, neuroscience and archaeology journals.

If Turkey could maintain a growth rate as high as that in 1996, she might be able to attain a similar rank with Portugal and Greece in the very new future.

*Address for correspondence: Doç. Dr. Yaşar Tonta, TÜBİTAK ULAKBİM YÖK Binası B-5 Blok 06539 Bilkent Ankara

II. BÖLÜM

MESLEKİ UYGULAMALAR
MESLEK HABERLERİ
DUYURULAR
KONGRE - KONFERANS
ÇAĞRI
ELEŞTİRİ
ULUSLARARASI İLİŞKİLER
HABERLER
DİZİNLER
YAYIN
KİTAP
TERİMLER

Türk Psikoloji Dergisi (1978-1997) Makale Dizini (Sayı: 1-40)

Ayşegül DURAK BATIGÜN*
Ankara Üniversitesi

Acarlar, F. ve Ege, P. (1996). Türkçe kazanımında kullanılan fonolojik süreçlerin incelenmesi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(38), 35-45.

Akbulut T. ve Çokan, Y. (1979). Endüstride ruh sağlığı hizmetlerinde strateji. *Psikoloji Dergisi*, 8, 16-21.

Akçakın, M. (1993). Normal eğitim gören otistik çocuklarla özel eğitim gören otistik çocukların karşılaştırıldığı bir izleme çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(29), 3-9.

Akkök, F. (1982). Özürlü çocukların aileleriyle psikolojik danışma ve rehberlik çalışmaları. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 3-5.

Akkök, F. (1987). Uyuşturucu ve alkol alışkanlığına psikofarmakolojik bir yaklaşım. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 111-112.

Akkök, F. (1988). Otizm'in tedavisinde yeni bir yaklaşım ve bir vaka sunuşu. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 41-43.

Akkök, F. (1989). Özürlü bir çocuğa sahip anne babaların kaygı ve endişe düzeyini ölçme aracının güvenilirlik ve geçerlik çalışması. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 26-38.

Akkoyun, F. (1987). Empatik eğilim ve ahlâki yargı. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 91-97.

Akkoyun, F. (1988). Kendini Gerçekleştirme Engellerini Tarama Envanteri'nin geçerlik çalışmaları. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 99-103.

Aksaz, N. K. (1990). Otistik çocukların ve öğretilebilir zihinsel özürlü çocukların anne-babalarının kaygı düzeyleri. *Psikoloji Dergisi*, 7(25), 14-20.

Alexander, J. B. (1986). Olgunlaşma mı yoksa yalnızca gelişme mi? (Çev. Selim Hovardaoğlu). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 41-43.

Alp, İ. E. (1994). Taklit Ederek Sınıflandırma Testi'nin Türk çocuklarına uygulanması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 1-5.

Ardalı, C. ve Erten, Y. (1996). Kısa-dönem psikoterapiler. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(37), 53-61.

Arkonaç, S. A. (1987). Sosyal kimlik teorisi ve social identity Inventory (Sosyal kimlik envanteri, metodu). *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 16-18.

Atakan, S. A. (1987). Boşanma sürecinde yaşanan evreler. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 72-85.

Aydın, B. (1990). Üniversite öğrencilerinin kaygı düzeyleri ile ders çalışma tutum ve alışkanlıklarının incelenmesi. *Psikoloji Dergisi*, 7(25), 33-40.

Aydın, G. (1988). Çokyönlü Depresyon Envanteri'nin geçerlik ve güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 1-6.

Aydın, G. (1988). Üniversite öğrencilerinde depresyon, açıklama biçimi ve akademik başarı ilişkisi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 6-13.

Aydın, G. ve Aydın, O. (1990). Otomatik Düşünceler Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 51-55.

Aydın, G. ve Tezer, E. (1991). İyimserlik, sağlık sorunları ve akademik başarı ilişkisi. *Psikoloji Dergisi*, 7(26), 2-9.

* Yazışma Adresi: Uzm. Psk. Ayşegül Durak Batıgün, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Psikoloji Bölümü, 06100. Sıhhiye-Ankara.

Aydın, O. (1978). Çocuklarda sosyal algı ve kişiler arası ilişki kurmada etkinlik. *Psikoloji Dergisi*, 1(2), 23-29.

Aydın, O. (1988). Kendilik değerinde hizmet eden yanlılığın kişilerarası çekicilik üzerindeki etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 46-51.

Aydın, O. ve Aydın, G. (1989). Açıklama biçimi modelinin normal ve depresif eneklemlerle sınanması. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 48-57.

Aydınalp, K. (1979). Çocuklarda beslenmenin psikolojik etkenleri. *Psikoloji Dergisi*, 1(8), 2-5.

Balcı, A. (1980). TCDD Psikoteknik Laboratuvarında "Kestirim Çalışması" yolu ile ekonomi sağlama olanağının araştırılması. *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 41-45.

Baltaş, Z. (1982). 10-11 yaş çocuklarında stres değerlendirmesi. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 19-23.

Başoğlu, M. (1982). Patolojik yaş olgusuna davranışçı bir yaklaşım. Bir vaka analizi. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 39-43.

Başoğlu, M. (1984). Davranışçı yaklaşımla (Exposure in vivo) kleptomani tedavisi: Bir vaka analizi. *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 50-53.

Bayezid, G. (1988). Früstrasyona tolerans: Öğretmenlerin etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 85-90.

Baykal, A. (1994). Davranış ölçümünde yapısal geçerlik göstergesi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 45-50.

Bayraktar, R. (1982). Zemin olarak kullanılan kağıdın şekli basit geometrik şekilleri çizme yeteneğini etkiliyor mu? *Psikoloji Dergisi*, 13, 8-16.

Bayraktar, R. (1982). Çizime dayalı testler çocuğun zihinsel gelişimini değerlendiriyor mu? *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 12-18.

Bayraktar, R. (1984). 45 derecelik açılmanın çizilmesinde temel çizgi yönelimi ve çeyreklik etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 31-38.

Bayraktar, R. (1988). Çocukların resimlerine ilişkin kuramsal görüşler ve derinlik çizimi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 79-85.

Bayraktar, R. ve Sayıl, M. (1990). Çocukların kısmi saklanma ilişkisine olan farkındalıklarının çizimlerine etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 3-10.

Berkem, G. (1992). İşçilerin ailede ve iş yerinde toplumsal cinsiyete ilişkin tutumları arasındaki ilişkiler. *Psikoloji Dergisi*, 7(28), 24-32.

Berkem G. (1994). Psikolojide genel ve uzmanlığa ilişkin standartlar ile eğitim standartları. Türkiye'de ki durum. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 74-80.

Berksun, O. (1993). Dışavurulan duygulanım ölçeği: Ölçek uyarılama üzerine bir pilot çalışma. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(29), 19-15.

Bıyıklı, L. C. (1987). Yetiştirme yurdu-na yuvadan gelen 7-11 yaş çocuklarının zihinsel ve psiko-sosyal gelişimlerinin incelenmesi. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 128-136.

Bilgin, N. (1978). Haberlerin işlenmesi. *Psikoloji Dergisi*, 1(2), 9-17.

Bilgin, N. (1979). Çevreyi kendileme kavramı ve olgu. *Psikoloji Dergisi*, 1(5), 10-14.

Binici, S. A. ve Hovardaoğlu, S. (1996). Evlilik İçin Karşılaştırma Düzeyi Ölçeği'nin (EKDÖ) geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(38), 66-77.

Birsöz, S. ve Zileli, L. (1982). Grup psikoterapisinde terapist co-terapist etkileşimi ve iki terapistli grup modelleri. *Psikoloji Dergisi*, 13, 3-7.

Boyacıoğlu, G. (1994). Türk Psikologlar Derneği hizmetiçi eğitim programı anket sonuçlarına ilişkin rapor. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 86-87.

- Boyacıoğlu, G. ve Savaşır, I. (1995). Kişilerarası Şemalar Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(35), 40-58.
- Bozak, M.M. (1982). Anksiyete ve okul başarısı arasındaki ilişkiye ait bir araştırma. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 24-30.
- Canbeyli, R. (1996). Beyin-davranış ilişkilerine ışık tutan bir teknik: Beyinden beyine doku nakli. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(37), 1-12.
- Cantez, E. (1987). Alkol bağımlılığının psikolojik özellikleri. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 28-36.
- Cengizhan, A. (1980). Komşuluk olgusunun sosyo-fiziki boyutları. *Psikoloji Dergisi*, 10, 12-16.
- Coşkunol, H., Bağdiken, İ., Sorias, S. ve Saygılı, R. (1994). SCID-II (Türkçe versiyonu) görüşmesinin kişilik bozukluklarındaki güvenilirliği. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 26-29.
- Cochran, S. W. (1986). Türkiye'yi özlemle anıyorum (Çev. Orhan Aydın). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 44-46.
- Cüceloğlu, D. ve Slobin, D. I. (1989). Dil reformu ve kişi algılaması. *Psikoloji Dergisi*, 1(9), 4-9.
- Çulha, M. (1987). Atılmanlık eğitimi programı. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 124-127.
- Dağ, I. (1991). Rotter'in İç-dış Kontrol Odağı Ölçeği'nin (RIDKOÖ) Üniversite öğrencileri için güvenilirliği ve geçerliği. *Psikoloji Dergisi*, 7(26), 10-16.
- Dağ, I. (1992). Kontrol odağı, öğrenilmiş güçsüzlük ve psikopatoloji ilişkileri. *Psikoloji Dergisi*, 7(27), 1-9.
- Demir, A. (1989). U.C.L.A. Yalnızlık Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 14-18.
- Dodds, J. B. (1980). Amerika Birleşik Devletlerinde klinik Psikologlarının eğitim ve işlevleri. *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 10-14.
- Doods, J. (1986). Çocuklarda nükleer savaş korkusu (Çev. Gül Aydın). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 37-40.
- Dönmez, A. (1979). Psikolojide ekolojik yaklaşım. *Psikoloji Dergisi*, 1(6), 26-30.
- Dökmen, Ü. (1987). Yüz ifadeleri konusunda verilen eğitimin duygusal yüz ifadelerini teşhis becerisi ve iletişim çatışmalarına girme eğilimi üzerindeki etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 75-79.
- Dökmen, Ü. (1988). Psikodrama ile bir rüya analizi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 27-31.
- Dökmen, Ü. (1990). Yeni bir empati modeli ve empatik becerinin iki farklı yaklaşımla ölçülmesi. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 42-50.
- Dökmen, Ü. (1993). Sosyal Atom Ölçeği: Geliştirilmesi, güvenilirliği ve geçerliği. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(30), 2-6.
- Dökmen, Ü. ve Dökmen, Z. (1987). Jung'un aşama arketipinin test edilmesi. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 85-90.
- Dökmen, Z. (1997). Çalışma, cinsiyet ve cinsiyet rolleri ile ev işleri ve depresyon ilişkisi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 12(39), 39-56.
- Doğan, H. Z. ve Budak, G. (1984). Çalışan kadınların sorunları. *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 8-13.
- Doğan, O. (1988). Davranışçı yöntemlerle iyileştirilen bir histeri olgusu. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 43-46.
- Doğan, Y. B., Palabıyıkçıoğlu, R., Sözeri, Z. G. ve Ünlü, E. (1990). Alkol bağımlıları ile yapılan etkileşim gruplarında süreçlerin araştırılması. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 76-83.

Duman, O. (1988). Öğrenme ve hafızanın modern teorileri. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 58-62.

Durak, A. (1994). Beck Umutsuzluk Ölçeği (BUÖ) geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 1-11.

Durak, A. (1994). Türk Psikoloji Dergisi atıf dizini. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 60-84.

Durak, A., Gültekin, Y. Y. ve Şahin, N. (1993). İnsanları yaşama bağlayan nedenler nelerdir? Yaşamı sürdürme nedenleri envanterinin (YSNE) Güvenirliliği ve geçerliliği. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(30), 7-19.

Edgüer, N., LeCompe, A. ve Savaşır, I. (1978). Kendini Değerlendirme Ölçeği üzerinde psikonevrozlarla üniversite öğrencilerinin karşılaştırılması. *Psikoloji Dergisi* 1(1), 25-27.

Ekşi, A. (1979). Psikolog ve Antropologların görüş açısından gençlik dönemi. *Psikoloji Dergisi*, 1(8), 10-14.

Eker, D. ve Arkar, H. (1995). Çok boyutlu algılanan sosyal destek ölçeği'nin faktör yapısı, geçerlik ve güvenilirliği. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 45-55.

Elâl G. (1989). Sağlık alanlarında çalışan psikologların öğrenim ve mesleki çalışmalarında topluluklararası deneyim. *Psikoloji Dergisi*, 1(9), 10-12.

Er, N. (1997). Çalışma belleğinin yapısal ve işlemsel kapasitesinin incelenmesi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 12(39), 1-24.

Ergenç, A. (1982). Kişinin performans düzeyi, işe bağlılığı ve iş doyumunu: Nedensel-bir analiz. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 49-55.

Ergin, C. (1997). Bir iş doyumunu ölçümü olarak "İş Betimlemesi Ölçeği": Uyarılma, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 12(39), 25-38.

Erktin, E. (1994). Ölçmede yeni yaklaşımlar: Örtük özellik kuramı. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 51-60.

Erol, N. (1978). Aile tedavisi. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 7-9.

Erol, N. (1979). Davranışın değerlendirilmesi fonksiyonel (davranışsal-analitik) yaklaşım. *Psikoloji Dergisi*, 1(6), 21-25.

Erol, N. (1984). MMPI'nin normal Türk örneklemindeki madde analizi. *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 24-30.

Erol, N., Sezgin, N. ve Savaşır, I. (1993). Gelişim Tarama Envanteri ile ilgili geçerlik çalışmaları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(29), 16-22.

Eryüksel, G. N. (1996). Ana-baba ve ergen ilişkilerinin davranışsal aile sistemleri modeline göre değerlendirilmesi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(38), 1-21.

Feigenbaum, K.D. (1986). Bir Demet Gül (Çev. Ali Uzunöz). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 23-25.

Fıfıloğlu, A. ve Ungan, Ü. (1992). Kekemelik nedir? Ne değildir? *Psikoloji Dergisi*, 7(28), 2-8.

Fıfıloğlu, H. (1992). Yapısal aile terapisi modeli ve bir vaka. *Psikoloji Dergisi*, 7(27), 10-14.

Fıfıloğlu, H. (1992). Lisans üstü öğrencilerinin evlilik uyumu. *Psikoloji Dergisi*, 7(28), 16-23.

Fırat, A. (1993). Küçük işyeri sahiplerinin eğitilebilir düzeyde zihinsel özüllü çocukları işyerlerinde çalıştırmaya karşı tutumları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(30), 20-26.

Fişek, G. O. ve Scherler, H. R. (1996). Toplumsal değişim ve eşler: Cinsiyet senaryolarının sınırlarını genişletme amaçlı bir terapi yaklaşımı. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(36), 1-11.

Geçtan, E. (1980). Sevgi üzerine. *Psikoloji Dergisi*, 10, 2-8.

Goldberg, L. R. (1986). Türkiye'de yaşam ve sonrası: Kişilik betimleyici sözcüklerle ilgili bir çalışma (Çev: İhsan Dağ). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 16-21.

Göregenli, M. (1995). Kültürümüz açısından bireycilik-toplulukçuluk eğilimleri: Bir başlangıç çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(35), 1-14.

Güleç, C. (1980). Fenomeno-Egzistansiyel yönelimli psikoterapiler. *Psikoloji Dergisi*, 10, 19-22.

Güleç, C. (1988). Aile ve evlilik krizlerinde acil psikoterapi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 20-26.

Gülerce, A. (1982). Psikoterapinin sonucuyla ilişkili hasta etkenleri: Bir yayın tarama. *Psikoloji Dergisi*, 13, 17-25.

Gülerce, A. (1988). Psikoterapi, sosyal etki ve tutum değişmesi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 11-117.

Gülerce, A. (1990). Aile terapisinin psikolojiye getirdiği epistemolojik yenilik. *Psikoloji Dergisi*, 7(25), 53-62.

Gülgöz, S. (1994). Test kullanımında temel konular. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 1-8.

Gülgöz, S. (1996). Bilişsel psikolojide uygulamalar. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(37), 24-35.

Gülgöz, S. ve Durak, A. (1995). Türk psikoloji yazım kuralları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 75-82.

Gülgöz, S. ve Sadowski, C. (1995). Düşünme İhtiyacı Ölçeği'nin Türkçe uyarlaması ve öğrenci başarısı göstergeleri ile korelasyonu. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(35), 15-24.

Gültekin, Y. Y. ve Durak, A. (1992). Psikologlar Derneği kuruluşundan günümüze kadar alınan önemli kararlar ve bülten özetleri. *Psikoloji Dergisi*, 7(28), 38-43.

Gümüşçü, Ş. ve Pişkin, Ü. (1994). Otitik bir çocuğun ve ailesinin kısa süreli eğitim programlarından sağladıkları yarar. Bir vaka sunusu. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 30-34.

Güney, M. (1984). Psikoterapide iyileşme ölçütleri. *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 39-42.

Güneysu, S. ve Bilir, Ş. (1988). Üniversite gençlerinin kendini kabul düzeyine algılanan ana-baba tutumlarının etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 127-133.

Gürel, N. (1978). Eğitimde ve sınıf disiplini sağlamada geliştirilen yeni yöntemler. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 38.

Gürkaynak, İ. (1980). Okul büyüklüğünün öğrenci yaşamına etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 10, 8-11.

Hammen, C. (1992). Biliş ve psikodinamik: İlmli bir öneri (Çevirenler: Sibel Tümer, Ekrem Düzen). *Psikoloji Dergisi*, 7(27), 27-32.

Himot, L. J. (1978). Yaşlılık sorunlarına bir bakış (Çev. Nail Şahin). *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 5-7.

Hisli, N. (1988). Beck Depresyon Envanteri'nin geçerliği üzerine bir çalışma. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 118-126.

Hisli, N. (1989). Beck Depresyon Envanteri'nin Üniversite Öğrencileri İçin geçerliği, güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 3-13.

Hovardaoğlu, S. (1996). Sosyal mübadele: Evlilikle ilgili değerlendirmelere etkisi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(36), 12-24.

İmamoğlu, O. (1979). Sosyal psikolojiye 1970'lerde incelenen konular ve yöntem açısından genel bir bakış. *Psikoloji Dergisi*, 1(5), 14-19.

İmamoğlu, O. (1979). Çocuğun niyet kavramına ilişkin kavramsal değerlendirici ve yükleyici davranışları. *Psikoloji Dergisi*, 1(7), 2-8.

İmamoğlu, O. ve Gültekin, Y. L. (1993). Gazetelerde kadının ve erkeğin temsil edilişi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(29), 23-30.

İmamoğlu, E. O. ve Gültekin, Y. Y. (1993). Önerilen dengelenmiş toplumsal birey modeli ışığında üniversite gençliğinin sorunları: 1982-92 döneminde yayınlanan araştırmalara ilişkin bir değerlendirme, yorum ve öneriler. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(30), 27-41.

İnceer, B. (1982). Obsesif Kompulsif bozukluk ve nevrotik depresyondaki Rorschach Psikodiagnostik test beklentileri. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 36-38.

İnceoğlu, D. ve Aytar, G. (1987). Bir grup ergende atılgan davranış düzeyi araştırması. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 23-24.

Jones, L. K. (1986). Tarsus'taki bir öğretmenden Raleigh'deki bir danışma psikoloğuna (Çev. Petek Aşkar). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 10-12.

Kabakçı, E., Tuğrul, C. ve Öztan, N. (1993). Birtchnell Eş Değerlendirme Ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(29), 31-37.

Kağıtçıbaşı, Ç. (1978). Çocuğun değeri. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 2-4.

Kağıtçıbaşı, Ç. (1980). Türkiye'de çocuğun değeri, gelişme ortamı ve alınması gereken önlemler. *Psikoloji Dergisi*, 10, 26-31.

Kağıtçıbaşı, Ç. (1989). Sosyal değişme bağlamında psikolojik araştırmaların yeri. *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 2-5.

Kağıtçıbaşı, Ç. (1995). Psikoloji küresel insan gelişimi sorunları ile ilgili midir?. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 1-13.

Kağıtçıbaşı, Ç. (1996). Özerk-ilişkisel benlik: Yeni bir sentez. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(37), 36-43.

Kalaycıoğlu, N. (1978). Ruhsal sorunlu çocukları olan anne-babaların tutumu. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 9-11.

Kaner, S. (1978). Çocuk intiharlarının psikodinamiği. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 2-5.

Kaplama, V. ve Varoğlu, A.K. (1997). Öğrenim kurumlarında bir toplam kalite yönetimi aracı olarak öğrenmeyi öğrenme modeli ve öğrenen organizasyona geçiş sorunları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 12(39), 81-98.

Karadayı, F. (1994). Üniversite geçlerinin algılanan anababa tutumları, anababıyla ilişkileri ve bunların bazı kişilik özellikleri ile bağlantısı. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 15-25.

Karakaş, S. (1987). Psikoloji biliminde yöntem sorunu. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 45-54.

Karakaş, S., Kafadar, H. ve Eski, R. (1996). Wechsler Bellek Ölçeği Geliştirilmiş Formu'nun test-tekrar test güvenilirliği. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(38), 46-55.

Karakaş, S. ve Ungan, P. (1988). Sıçan hipotalamusundan kaydedilen işitsel uyarılma potansiyeli bileşenlerinin toparlanma süreleri yoluyla analizi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 67-79.

Karakaş, S. ve Yalın, A. (1995). Görsel İşitsel Sayı Dizileri Testi B formunun 13-54 yaş grupları üzerindeki standardizasyon çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 20-31.

Karakelle, S. (1987). Diverjant düşünme ve şahsiyet. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 25-27.

Karancı, N. (1987). Psikiyatri hastalarının ruhsal rahatsızlarının nedenlerini algılama boyutları ve boyutların gelecek beklentisi ile ilişkiler. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 102-107.

Kayır, A., Yüksel, Ş. ve Tükel, R. (1987). Vaginismus nedenlerinin araştırılması. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 107-111.

Kaymak, D. A. (1987). Sınav Kaygısı Envanteri'nin Türkçe formunun oluşturulması ve güvenilirliği. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 55-62.

Kaymak, D. A. (1994). Kişilerarası davranış biçimlerine dualistik bir bakış: İçselleştirme ve dışsallaştırma. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 35-46.

Kepir, H. (1980). Psikoteknik değerlendiriminin evrimi. *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 38-40.

Kozcu, Ş. (1987). Anaokulu çocuklarında saldırgan davranışların ve anne tepkilerinin incelenmesi. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 19-22.

Kozcu, Ş. ve Gabay, R. (1995). Gelişim psikolojisinde yeni çalışmalar. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 83-84.

Kuzgun, Y. (1978). Ben kavramı ve meslek seçimi. *Psikoloji Dergisi*, 1(4), 12-17.

Kuzgun, Y. (1979). Meslek danışmanlığının gelişmesi ve sorunlar. *Psikoloji Dergisi*, 1(8), 5-9.

Kuzgun, Y. (1988). Psikolojik ihtiyaçların orta öğretim başarı puanları ve öğrenci seçme sınavı (ÖSS) puanları ile ilişkisi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 104-112.

LeCompte, A. W. (1982). Duygusal yüz ifadeleri ve klinik psikoloji. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 44-48.

LeCompte, A. W. (1989). Türk psikolojinde yeni gelişmeler. *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 6-9.

LeCompte, A. ve White, J. (1978). Farklı kültürden evli çiftlerle ilgili bir inceleme. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 22-26.

LeCompte, G. (1978). Psikologların görev tanımı ve yetkileri. *Psikoloji Dergisi*, 1(4), 3-5.

LeCompte, G. ve LeCompte, A. (1978). Üç sosyoekonomik düzeyde, Ankara'da yaşayan annelerin çocuk yetiştirme tutumları: Bir ölçek uyarlanması. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 5-8.

March, E. G. (1996). Frenchay Afazi Tarama Testi: Türk nöroloji hastaları için bir standardizasyon çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(38), 56-65.

Menli, N. (1991). Deneysel Psikoloji açısından Descartes'in önemi. *Psikoloji Dergisi*, 7(26), 17-22.

Neel, R. G. (1986). Indianapolis-Istanbul: Sürmekte olan bir ilişki (Çev. Rüksan Eski). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 34-36.

Odağ, C. (1979). Psiko-sosyal gelişim dönemleri. *Psikoloji Dergisi*, 1(7), 9-16.

Odağ, C. ve Kerimoğlu, E. (1978). Psikoterapilerde dirençlerin işlenmesi. *Psikoloji Dergisi*, 1(4), 26-30.

Oğuztürk, O. ve Işık, E. (1990). Rehabilitasyon uygulamasının hemiplejik hastalarda depresyon ve kaygı düzeylerine etkilerinin kontrollü araştırılması. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 21-29.

Onur, B. (1980). "Zeka kalıtsal değildir". Rene Zazzo ile görüşme. *Psikoloji Dergisi*, 10, 17-19.

Oral, A. (1994). VIII. Ulusal Psikoloji Kongresi düzenleme kurulu ve Türk Psikologlar Derneği tarafından hazırlanan anket çalışması sonuçları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 83-105.

Öktem, F. (1988). Nöropsikolojik testler. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 91-99.

Öktem, Ö. (1988). Medial Temporal Lob ya da Hipokampus Lezyonuna bağlı yakın bellek kusuru gösteren iki vaka. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 63-67.

Öktem, Ö. (1994). Nöropsikolojik testler ve nöropsikolojik değerlendirme. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 33-44.

Öner, N. (1978). Türkçe'ye uyarlanmış bir kaygı envanterinin geçerlik denemesi: Bir araştırma özeti. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 12-17.

Öner, N. (1978). Yaratıcılık ve üstün zeka. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 10-16.

Öner, N. (1979). Okul Psikolojisi. *Psikoloji Dergisi*, 1(8), 15-21.

Öner, N. (1987). Kültürler arası ölçek uyarlamasında bir yöntembilim modeli. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 80-83.

Öner, N. (1994). Güvenirliği ve/veya geçerliği sınanmış psikolojik testler. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 9-18.

Özelli, L. B. (1978). Bayley bebekler için zihinsel ve devimsel ölçek ile bir ön çalışma. *Psikoloji Dergisi* 1(2), 3-8.

Özer, A. (1994). Öfke, kaygı ve depresyon eğilimlerinin bilişsel alt yapısıyla ilgili bir çalışma. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 12-25.

Özer, A. (1994). Sürekli öfke (SL-ÖFKE) ve öfke ifade tarzı (öfke-tarz) ölçekleri ön çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 26-34.

Özgüven, E. (1978). Üniversite giriş sınavları en iyi öğrencileri seçebiliyor mu? *Psikoloji Dergisi*, 1(2), 17-22.

Özgüven, E. (1978). Üniversiteye giriş düzenimiz. *Psikoloji Dergisi*, 1(4), 9-12.

Özgüven, E. (1979). Grupla psikolojik danışma sürecinde bazı aşamalar. *Psikoloji Dergisi*, 1(7), 29-32.

Öztürk, O. (1979). Psikologların görev tanımı ve yetkileri üzerine. *Psikoloji Dergisi*, 1(5), 7-8.

Özusta, Ş. (1992). 1978'den günümüze kadar Psikologlar Derneği'nin çalışma rapor özetleri. *Psikoloji Dergisi*, 7(28), 34-37.

Özusta, H. Ş. (1995). Çocuklar için Durumlu-Sürekli Kaygı Envanteri uyarlaması geçerlik güvenirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 32-44.

Pamir, T. (1982). Afazi. *Psikoloji Dergisi*, 13, 26-32.

Pamir, T. (1982). Anayasa ve sosyal güvenirlik. *Psikoloji Dergisi*, 13, 50-51.

Pamir, T. (1987). 64 vakanın kekemelik davranışında geri bildirim uygulamasıyla sağlanan sonuçlar. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 63-66.

Patterson, C. H. (1986). Eklektik psikoterapinin temelleri (Çev. Nilhan Sezgin). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 26-29.

Peynircioğlu, Z. F. Müzikte algılama ve bellek. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(37), 13-23.

Pronko, N. H. (1986). Amerikan Psikolojisindeki bugünkü yönelimler. (Çev. Aycan Eren). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 7-9.

Samurçay, N. (1978). Somatik yakınmaların tanısında Rorschach'ın yeni bir uygulaması. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 28-32.

Samurçay, N. (1979). Devrim Erbil'in ve Charles Koch'un ağaçları. *Psikoloji Dergisi*, 1(6), 5-10.

Samurçay, N. (1979). Bilimsel psikolojinin doğuşu. *Psikoloji Dergisi*, 1(6), 31-32.

Satılmış, G. ve Seber, G. (1989). Yetiştirme yurdunda yaşayan ergenlerde benlik saygısı. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 68-73.

Şavaşır, I. (1978). Minnesota Çok Yönlü Kişilik Envanterinin Türkçe'ye uyarlanması ve standardizasyon projesi. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 18-24.

Savaşır, I. (1978). Elem ve bileşenleri. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 27-32.

Savaşır, I. (1979). Klinik Psikoloji. *Psikoloji Dergisi*, 1(6), 10.

Savaşır, I. (1994). Ölçek uyarlamasındaki sorunlar ve bazı çözüm yolları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 27-32.

Savaşır, I. (1995). Obsesif-kompulsif bozukluk: Bilişsel-davranışçı yaklaşım. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 14-19.

Savaşır, I. ve Erol, N. (1989). Yeme Tutum Testi: Anoreksiya Nervozaya Belirtileri İndeksi. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 19-25.

Savaşır, I. ve Öktem, F. (1979). WISC uyarılama çalışmaları ön rapor-II. *Psikoloji Dergisi*, 1(7), 16-22.

Savaşır, I. ve Şahin, N. (1978). WISC uyarılama çalışmaları ön rapor -I. *Psikoloji Dergisi*, 1(1), 33-37.

Sayı, M. (1991). Okul öncesindeki kısmi saklama çizimleri ile planlama ve kodlama süreçleri arasındaki ilişkiler. *Psikoloji Dergisi*, 7(26), 23-29.

Sayı, M. (1993). Planlama becerisi ve çocukların serbest çizimlerinde planlama. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(29), 38-45.

Sayı, M. (1996). Okulöncesi dönemdeki çocukların duygusal yüz ifadelerini tanıma ve çizme becerisi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(36), 61-74.

Sayı, I. ve Doğan, Y. B. (1984). Kısa dönemli psikoterapiler. *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 43-49.

Sayı, I. ve Tulça, Z. (1989). Kadın hastalarda problem alanları üzerine karşılaştırmalı bir araştırma. *Psikoloji Dergisi*, 1(9), 13-16.

Scherler, H. R. (1995). Yaşam evrimi ve benlik düzenleyici nesnelere: Benlik düzenleyici nesne kavramına eleştirel bakış. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(35), 25-39.

Scherler, H. R. (1996). Psikoterapiye ilişkisel bakış. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(37), 44-52.

Simkins, L. (1986). İnsanda cinsel davranışları anlama: Cinsel eğitim ve araştırma (Çev. Perin Uçman). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 13-15.

Skowholt, T. M. (1986). Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri'nde psikoloji ve psikolojik danışma: Bir Amerikalının görüşleri (Çev. Gülden Bilâl). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 47-53.

Sonuvar, B., Yörükoğlu, A., Öktem, F. ve Akyıldız, S. (1982). Hacettepe Çocuk Ruh Sağlığı Kliniğinde iki yıl içinde görülen çocukların demografik özellikleri. *Psikoloji Dergisi*, 13, 33-39.

Sözmen, H. (1978). Beyin dalgalarının bilinçli denetimi (kontrolü). *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 37-40.

Sucuoğlu, B. ve Aksaz, N. K. (1992). Otistik çocuklara bağımsız yaşam becerilerinin kazandırılması. *Psikoloji Dergisi*, 7(27), 15-26.

Sucuoğlu, B., Kanık, N. ve Küçükler, S. (1994). Anne babalara öğretme becerilerinin kazandırılması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 36-43.

Sucuoğlu, B. ve Kuloğlu, N. (1996). Özürlü çocuklarla çalışan öğretmenlerde tükenmişliğin değerlendirilmesi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(36), 44-60.

Süer, Z. (1982). Endüstriyel kuruluşlarda çalışan yöneticilerin yöneylem araştırmasına ilişkin tutumları. *Psikoloji Dergisi*, 13, 40-47.

Süer, Z. (1989). Yöneylem araştırmasında psikolojinin yeri. *Psikoloji Dergisi*, 1(9), 2-3.

Şahin, D. (1980). Okul öncesi çocukların kendilerinin ve başkalarının başarı ve başarısızlıklarına ilişkin nedensel yüklemeleri. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 11-20.

Şahin, D. (1990). Çocukların başarıya ilişkin nedensel yüklemelerinin ödül bölüştürme davranışları ve duyguları üzerindeki etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 7(25), 1-11.

Şahin, D. ve Güvenç, G.B. (1996). Ergenlerde aile algısı ve benlik algısı. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(38), 22-34.

Şahin, N. (1978). Türk basınında psikoloji yazıları 1960-1975. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 41-45.

Şahin, N. (1979). Hazır mıyız? *Psikoloji Dergisi*, 1(5), 2-6.

Şahin, N. (1994). Psikoloji araştırmalarında ölçek kullanımı. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(33), 19-26.

Şahin, N. H. (1994). Yeterlilik Onayı (Accreditation). *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31).

Şahin, N. H. (1994). Psikoloji eğitiminde yeterlilik onayı: Amerikan Psikologlar Birliği örneği ve toplam kalite yönetimi anlayışı içindeki yeri. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 49-60.

Şahin, N. H. (1996). Yüksek öğretimde psikolojik danışma merkezleri: Yeterlilik onayı (akreditasyon) standartları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(36), 75-84.

Şahin, N. H. ve Durak, A. (1994). Kısa Semptom Envanteri: Türk gençleri için uyarlanması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 44-56.

Şahin, N. H. ve Durak, A. (1995). Stresle Başaçıkma Tarzları Ölçeği: Üniversite öğrencileri için uyarlanması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34), 56-73.

Şahin, N. H. ve Durak-Batigün, A. (1997). Bir özel hastahane sağlık personelinde iş doyumunu ve stres. *Türk Psikoloji Dergisi*, 12(39), 57-73.

Şahin, N. H. ve Şahin, N. (1991). Bir kültürde fonksiyonel olan tutumlar bir başka kültürde de öyle midir? "Fonksiyonel olmayan Tutumlar Ölçeği'nin psikometrik özellikleri". *Psikoloji Dergisi*, 7(26), 30-40.

Şenkal, A. (1978). Nöropsikolojik açıdan konuşma işlevi. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 33-36.

Tanör, Ö. Ö. (1982). Anksiyetenin öğrenme ve hafıza etkisi. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 31-35.

Tavat, B. (1991). Deneysel psikoloji tarihi çerçevesinde beden- zihin probleminin çağdaş psikoloji ekollerine etkisi üzerine bir tartışma. *Psikoloji Dergisi*, 7(26), 41-44.

Tegin, B. (1978). Psikolojide tanı ve sınıflandırma sorunu. *Psikoloji Dergisi*, 1(3), 17-21.

Tegin, B. (1978). Davranış tedavi tekniklerinden "sistemik duyarsızlaştırma". *Psikoloji Dergisi*, 1(4), 22-25.

Tegin, B. (1979). Psikoloji ve yöntem bilim. *Psikoloji Dergisi*, 1(7), 22-24.

Tegin, B. (1987). Depresyonda bilişsel süreçler: Beck modeline göre bir inceleme. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 116-123.

Tegin, B. (1988). Toplum Psikolojisi ve toplumsal ruh sağlığı anlayışı. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 13-19.

Tegin, B. (1990). Üniversite öğrencilerinin atılma davranış ve eğilimlerinin cinsiyet ve eğilimlerinin cinsiyet ve fakülte değişkenleri açısından incelenmesi. *Psikoloji Dergisi*, 7(25), 21-32.

Tegin, B. ve Savaşır, I. (1979). Davranış tedavisi tekniklerinden "sistemik duyarsızlaştırma" ile bir fobik reaksiyon tedavisi. *Psikoloji Dergisi*, 1(5), 25-27.

Toker, F. (1979). Psikologların görev tanımı ve yetkileri. *Psikoloji Dergisi*, 1(5).

Toker, F. (1979). Endüstri psikolojisi. *Psikoloji Dergisi*, 2(5), 8.

Tokgöz, O. (1989). Televizyon reklamlarının çocuklarca anlaşma ve değerlendirilmesi. *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 31-37.

Topçu, S. (1979). Psikolojide idiografik bir yaklaşım ve ölçme yöntemi. Grid tekniklerinin klinik uygulamaları. *Psikoloji Dergisi*, 1(6), 11-20.

Topçu, S. (1979). Sağlık alanlarında çalışan psikologların öğrenim ve mesleki sorunları üzerine bir inceleme. *Psikoloji Dergisi*, 1(7), 25-28.

Topçu, S. (1988). Sağlık hizmetlerinde psikolojinin bugünkü durumu, sorunları ve çözüm yolları üzerine bir rapor. *Psikoloji Dergisi*, 9, 17-19.

Topçu, S. ve Kuzgun, Y. (1980). Ruh sağlığı alanında çalışan psikologların rol, işlev ve eğitimleri hakkında ilgili tıp doktorlarının tanı ve tutumları. *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 15-22.

Topsever, Y. (1982). Psikolojide matematiksel ve istatistiksel yaklaşımlar. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 56-57.

Toğrol, B. B. (1987). Kocagöl Kuban Kazaklarıyla Leo Tolstoy'un Terek Kazakları. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 36-44.

Tunca, Z. (1988). Baba-kız enest: Çok yönlü bir sorun ve terapötik yaklaşım. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 31-36.

Tuğrul, C. (1992). Gilles de La Tourette Sendromu'nda davranışçı tedavi yaklaşımı ve iki vaka. *Psikoloji Dergisi*, 7(28), 9-15.

Tuğrul, C. (1993). Vajinusmus tedavisinde eklektik bir yaklaşım: Bir vaka örneği. *Türk Psikoloji Dergisi*, 8(30), 48-48.

Tuğrul, C. (1994). Alkoliklerin çocuklarının aile ortamlarındaki stres kaynakları, etkileri ve stresle başa çıkma yolları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(31), 57-73.

Tuğrul, C. (1996). Gençlik dönemindeki aile sorunlarını değerlendirme ölçeği: Faktör yapısı, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 11(36), 25-43.

Uçman, P. (1979). Psikiyatrik tedavi ortamı ve personel tutumları. *Psikoloji Dergisi*, 1(8), 22-26.

Uçman, P. (1984). Şizofrenide bilişsel bozuklukların ölçümü ve psikolojik hasar ölçeği (PHÖ). *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 18-23.

Uçman, P. (1989). Psikiyatrik servis ortamında farklı değerlendirme yaklaşımlarının ilişkisi. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 39-47.

Uçman, P. (1990). Ülkemizde çalışan kadınlarda stresle başa çıkma ve psikolojik rahatsızlıklar. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 58-75.

Ulutekin, S.O. (1978). Ana-baba çocuk ilişkileri. *Psikoloji Dergisi*, 1(4), 18-22.

Uzunöz, A. (1988). Kimlik kavramı, varolmanın ikilemleri, psikolojik sorunlar ve Psikoterapi. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 52-58.

Uzunöz, A. (1989). Blakar'ın İletişim çatışma durumları tekniğinin iki farklı Türk örneğinde sınanması. *Psikoloji Dergisi*, 7(23), 58-67.

Uzunöz, A. (1989). Depresif ve depresif olmayan kişilerin çözümlü ve çözümsüz problemleri çözüme çabalarının incelenmesi. *Psikoloji Dergisi*, 7(24), 30-41.

Vanlı, L. (1982). Doğum ağırlığı normal (DAN) olan bebekler ile doğum ağırlığı düşük (DAD) olan bebeklerin ilk altı ay içindeki psikomotor gelişmeleri. *Psikoloji Dergisi*, 4(16), 6-11.

Vanlı, L. (1987). Patolojik sol ellilik: Bir modelin kültürlerarası denemesi. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 98-101.

Vanlı, L. (1988). Dislektik çocuklarda algısal bozukluklar ve okuma yazma hataları. *Psikoloji Dergisi*, 6(22), 36-40.

Voltan, N. (1980). Rathus Atılganlık Envanteri geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Psikoloji Dergisi*, 10, 23-25.

Vexliard, A. (1980). Uluslararası Çocuk Psikolojisi Kongresi (Paris, 1979) (Çev. Bekir Onur). *Psikoloji Dergisi*, 1(11-12), 24-31.

Whirter, J.J. (1986). Türkiye deneyiminin danışma psikologları üzerindeki etkisi (Çev. Hürol Fıfıloğlu). *Psikoloji Dergisi*, 5(19), 30-33.

Yalın, A. (1979). Baba-çocuk etkileşimi. *Psikoloji Dergisi*, 1(5), 28-32.

Yalın, A. (1987). Beş farklı organik grupta Bender-Gestalt Testinin uygulaması. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 83-85.

Yalın, A. & Karakaş, S. (1994). Görsel İşitsel Sayı Dizisi Testi A Formunun bir Türk çocuk örnekleminde güvenilirlik, geçerlik ve standardizasyon çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 9(32), 6-14.

Yavuzer, H. (1979). 6-12 yaş çocuklarının psiko-sosyal gelişmesi. *Psikoloji Dergisi*, 1(5), 20-24.

Yeşilyaprak, B. (1986). Üniversite gençlerinin psikolojik sorunları. *Psikoloji Dergisi*, 5(20), 80-84.

Yeşilyaprak, B. (1990). Denetim odağının belirleyicileri ve değişimine ilişkin araştırmalar: Bir eleştirel değerlendirme. *Psikoloji Dergisi*, 7(25), 41-52.

Yıldırım, G. & Sayar, Y. (1987). Tam öğrenme yöntemi ile birlikte öğrencilerin bilişsel giriş davranışlarına sahip olmalarının başarı üzerindeki etkileri. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 67-72.

Yüksel, N. (1984). Bilişsel işlevler yönünden normallerle depresif hastaların karşılaştırılması. *Psikoloji Dergisi*, 5(17), 14-17.

Yüksel, Ş. (1987). Baba-kız enstesinde annenin konumu. *Psikoloji Dergisi*, 6(21), 113-116.

Türk Psikoloji Dergisi Derleme Yazıları İlkeleri

Dergimizin gelecek sayılarında yer alacak yayınların iki ana grupta toplanmasına karar verilmiştir. İlk grupta geçerlik ve güvenirlik çalışmaları ile sınırlı kalmayacağı umulan görgül çalışmalar, ikinci grupta ise aşağıdaki beş grupta toplanan gözden geçirme, model önerme ve olgu sunuları çalışmaları yer alacaktır.

1. Yurt içinde ve dışında yaygın olarak üzerinde durulan ya da ilgi gören konularda en son literatürün kapsamlı bir şekilde sunulduğu derlemeler.

2. Okuyucu kitlesinin yararlanabileceği konulardaki görgül çalışmaların derlenmesi ya da gözden geçirilmesi.

3. Okuyucu kitlesinin yararlanabileceği konularda meta-analitik değerlendirmeler.

4. Kuramsal literatürlerdeki birimleri neden-sonuç ilişkileri içeren model önerileri şeklinde sunulması.

5. Olgu sunuları ve tartışmalar.

Birinci grupta yer alan yazılarda esas okuyucuya bir alanı değişik boyutları ile tanıtmak ve geniş bir perspektif sunabilmektedir. Hedef, çoğunluğunu akademisyen, uygulayıcı ve öğrencilerin oluşturduğu okuyucu kitlesini kuramsal ve görgül literatürlerdeki farklı sorular, yaklaşım ve bulgularla tanıştırmak ve bu konuda güvenilir, zengin bir kaynak oluşturmaktır. Bu yazılarda yapılmış olan çalışmaların, yaklaşımların ve bulguların tekdüze bir şekilde sunulmasının yetersizliğine geçilmesi amaçlanmaktadır. Diğer bir deyişle, bu yazılarda iki boyutlu literatür özetlemeleri yerine, yeni

sorular ve çalışmalara zemin hazırlayabilecek nitelikte akademik ürünlerin oluşturulması hedeflenmektedir.

İkinci grup yazılarda, belirli bir alanda yayınlanmış olan çalışmaların niceliksel olarak yorumu ve gözden geçirilmesi hedeflenmektedir. Bu gruptaki yazıların birinci gruptakilerden farkı, gözden geçirilen yazıların görgül çalışmalar ile sınırlandırılmış olmasıdır.

Üçüncü grupta yer alan çalışmalar ise, belirli bir konuda yayınlanmış olan görgül çalışmaların niceliksel değil istatistiksel ya da meta-analitik yöntemlerle gözden geçirilip özetlenmesi olarak tanımlanmıştır. Bir konuda yapılmış görgül çalışmaların bulgularının istatistiksel olarak kümülatif bir şekilde ifade edilmesinde kullanılan bir teknik olan meta analizi, olayları ve ilişkileri anlamak için, tek bir çalışmada gerçekleşmesi olası olmayan geniş bir perspektif sağlar.

Dördüncü gruptaki yazılar, örtük değişkenler arasındaki nedensel ilişkilerin irdelendiği model önerilerini içermektedir. Psikolojide, sosyal, kişilik ve örgüt psikolojisi başta olmak üzere birçok alanda, örtük değişkenler arasındaki ilişkiler nedensel modeller çerçevesinde yapılandırılmakta ve test edilmektedir.

Olguların temel hedefi ise, uygulamalı alanda çalışan psikologlar arasındaki bilgi alışverişini geliştirmek ve uygulamalı alanlardaki öğrenciler için iyi bir kaynak oluşturmaktır. Amaç, olguların sadece aktarılması değil, içsel tutarlığı olan belirli bir kuramsal çerçeve içerisinde sunulup tartışılması ve hatta farklı kavramlar açısından irdelenmesidir.

Türk Psikoloji Dergisi (TPD) Yazım Kuralları

Bu dergide görgül çalışmalara ve derleme türü yayınlara (en son literatürü kapsamlı bir şekilde kapsayan yazılar, meta-analiz çalışmaları, model önerileri, olgu sunuları ve tartışmaları vb.) yer verilmektedir. Tüm yazılar Amerikan Psikologlar Birliği tarafından yayımlanan 'Publication Manual of the American Psychological Association (4th ed.), 1994' adlı kitapta belirtilen yazım ilkelerine uygun olarak yazılmalıdır. Yukarıda adı geçen kitap temel alınarak hazırlanmakta olan Türkçe Yazım Kurallarını içeren bir yayın hazırlık aşamasındadır. Ekim-Kasım 1997 tarihlerinde okuyucularımıza ulaştırılacaktır. Bu tarihe kadar Dergimize gönderilecek yazılar için Dergimizin son sayısındaki yazım kuralları dikkate alınmalıdır. Ayrıca, S. Gülgöz ve A. Durak tarafından hazırlanan 'Türk Psikoloji Dergisi Yazım Kuralları' başlıklı makaleden de (Türk Psikoloji Dergisi, 1995, 10(34), 75-82) yararlanılabilir.

Genel İlkeler

1. Dergiye gönderilecek yazılar A4 boyutlarında beyaz kağıda her kenarda 2.5 cm. boşluk bırakılarak çift aralıklı yazılmalıdır.
2. Yazılar 5 kopya olarak gönderilmeli ve uzunluğu 25-30 sayfayı geçmemelidir.
3. Yazılarda Türk Dil Kurumu'nun yazım kılavuzu örnek alınmalı, yabancı sözcükler yerine olabildiğince Türkçe sözcükler kullanılmalıdır. Türkçe'de pek alışılmamış sözcükler yazıda kullanılırken ilk geçtiği yerde yabancı dildeki karşılığı da parantez içinde verilmelidir.
4. Yazılar başlık sayfası, özet, anahtar sözcükler, ana metin, kaynaklar, ekler, tablolar, şekil başlıkları, şekiller, yazar notları ve yazışma adresi ve genişletilmiş İngilizce özet (summary) bölümlerini içermelidir.

a) **Başlık sayfası:** En fazla 10-12 kelimedenden oluşan makale başlığı, kısa başlık (kelimeler arasındaki boşluklar ile beraber en fazla 50 karakter), yazarların adı ve soyadı, ünvanı ve çalıştığı kurumu içermelidir.

b) **Özet ve anahtar sözcükler:** Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Özet Türkçe ve İngilizce olmak üzere her iki dilde 'Özet' ve 'Abstract' başlıkları altında 200 kelimeye geçmeyecek şekilde olmalıdır. Anahtar sözcükler (3 ile 10 arasında) Türkçe özetin altında 'Anahtar Sözcükler' ve İngilizce özetin altında 'Keywords' başlığı kullanılarak verilmelidir.

c) **Ana metin:** Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Görgül makalelerde metin, sırasıyla giriş, yöntem, bulgular ve tartışma bölümlerinden oluşmalıdır. Derleme türü makalelerde, makalenin içeriğine bağlı olarak bu sıra izlenmeyebilir.

Giriş bölümü yapılan araştırma ile ilgili olarak, literatürdeki yaklaşım ve bulguları ve araştırmanın amacını içermelidir.

Yöntem bölümü örneklem, veri toplama araçları ve işlem olmak üzere 3 alt bölümden oluşmalıdır.

Bulgular araştırmanın denencelerini test etmek amacı ile kullanılan istatistiksel analizleri, her değişkene ait ortalama ve standart sapma değerlerini içermelidir. Tablolar ve şekiller ayrı bir sayfada yazının en sonunda verilmeli, metnin içinde ise 'Tablo 1 buraya gelmeli' veya 'Şekil 1 buraya gelmeli' yazısı altı ve üstü çizilerek, metin içinde bulunması istenen yere konulmalıdır.

Sıklıkla kullanılan istatistiksel teknikler metin içinde rapor edilirken aşağıda belirtilen şekilde olmalıdır:

Varyans analizi:

Tek yönlü varyans analizi:

$$F(1, 123) = 5.43, p < .05$$

İki veya daha fazla değişken için varyans analizi: $F(1, 141) = 6.23$, HOK = 1.21, $p < .05$

HOK: Hata ortalama kare (error of mean of squares)

Regresyon analizleri rapor edilirken R, R², F, Beta, T ve p değerleri verilmeli; faktör analizi rapor edilirken ise her bir faktör altındaki maddelerin faktör yükleri (factor loadings) ve her bir faktörün açıkladığı varyans bilgileri verilmelidir.

Tartışma bölümü, araştırma bulgularının literatür ışığında açıklanmasını, tartışılmasını içermelidir.

d) Kaynaklar: Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Metin içinde belirtilen tüm kaynaklar 'Kaynaklar' listesi içinde yer almalıdır.

Metin içinde kaynaklara atıfta bulunurken yazarların soyadları ve yayın tarihi kullanılır. Örnekler:

Savaş (1985)

Savaş'a (1985) göre

File ve Smith (1992)

File ve Smith'e (1992) göre

Martin, Sheldon ve Yaffee (1994)....

Yazar sayısı 3 ile 5 arasında ise, metin içinde ilk geçtiği yerde yukarıda olduğu gibi verilir, daha sonra ise Martin ve arkadaşları (1994) olarak verilmelidir.

Yazar sayısı 6 veya daha fazla ise metin içinde ilk geçtiği yerden itibaren Smith ve arkadaşları (1980) olarak verilmelidir.

Parantez içinde cümle sonunda birden fazla esere atıfta bulunuluyor ise kaynaklar alfabetik sıra ile verilmelidir.

..... (Doğan, 1987; Kleft ve Dobson, 1990; Smith ve ark., 1980; Winson, George ve Zeng, 1986).

Kaynaklar bölümünde kaynaklar alfabetik sıra ile verilmelidir. Birden fazla yazarlı Türkçe ve yabancı kaynaklar için son yazarın soyadından önce '&' işareti kullanılmalıdır. Kaynakların yazım kuralları ile ilgili olarak lütfen dergimizin son sayısını (39. Sayı) dikkate alınız.

e) Ekler: Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Araştırmada kullanılan ölçekler gibi ek bilgileri içerir.

f) Tablolar: Yeni bir sayfadan başlamalıdır ve her bir tablo ayrı bir sayfada verilmelidir. Tabloların veriliş şekli ile ilgili olarak dergimizin 39. sayısı dikkate alınmalıdır. Tablo numarası ve Tablo başlığı tablonun üstünde yer almalıdır.

g) Şekil başlıkları ve şekiller: Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Şekil numarası ve şekil başlıkları aynı sayfada alt alta verilmelidir. Şekillerin her biri ise ayrı sayfalarda verilmelidir. Özel baskı gerektiren şekil ve fotoğrafların masrafı yazardan alınır.

h) Yazar notları: Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Eğer araştırma bir tez çalışmasının özeti ise veya araştırmayı destekleyen kurum(lar) var ise bu bölümde belirtilmelidir. Ayrıca araştırmacının, araştırmaya katkılarında dolayı teşekkür etmek istediği kişiler de bu sayfada belirtilmelidir.

ı) Yazışma adresi: Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Yazarın veya yazarlardan bağlantı kurulabilecek olan kişinin adresi, telefon numarası ve varsa faks numarası ve e-mail adresi bu bölümde yer almalıdır.

i) Genişletilmiş İngilizce özet (summary): Yeni bir sayfadan başlamalıdır. Çift aralıklı, 4-10 sayfa uzunluğunda olmalı; giriş, yöntem, bulgular ve tartışma bölümlerini içermelidir.